

СТАЛИЙ РОЗВИТОК ТЕРИТОРІЙ

Свічка Д.І., студент ДГз-71-20, rp@khadi.kharkov.ua

Бурка В.А., студент ДГ-61-20, rp@khadi.kharkov.ua

Вітюк М.Ю., студент ДГ-61-20, rp@khadi.kharkov.ua

Помазан В.С. студент ДГ-61-20, rp@khadi.kharkov.ua

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Потреба в надійних і обґрунтованих показниках для впровадження процесу сталого розвитку була визнана ще під час конференції в Ріо (1992). Визначення показників для оцінки сталого розвитку процес складний, що пов'язане із складністю об'єкту оцінки.

Із останніх розробок щодо методик оцінювання сталого розвитку, запропонованих на міжнародному рівні, слід зазначити індикатори сталого розвитку (134 індикатори, збірник World Bank Edition), розроблені Комісією зі сталого розвитку ООН (CSD) у 1996 р. на II семінарі у Генті; систему індикаторів та індексів (150), запропоновану у 1996 р. Великобританією; оновлену парадигму розвитку із включенням до трьохмірної системи вимірювання четвертої складової – інституційної (1996 р., Комісія ООН); нову версію документа ООН Indicators of Sustainable Development: Guidelines and Methodologies, 2001 із чотирма метриками сталого розвитку: економічною, екологічною, соціальною, інституційною із застосуванням індикаторів та індексів, що склали 15 тем та 38 підтем. Згідно з метрикою вимірювання сталого розвитку (Sustainable

Development Gauging Matrix) сталий розвиток оцінюється за допомогою відповідних індексів.

Індекс сталого розвитку (Isd) розглядається в просторі трьох вимірів: економічного (Iec), екологічного (Ie) та соціального + інституціонального (Is). Цей індекс є вектором, норма якого визначає рівень сталого розвитку, а його просторове положення в системі координат (Iec, Ie, Is) характеризує міру «гармонійності» цього розвитку (ступінь гармонізації сталого розвитку – G). Ступінь гармонізації сталого розвитку відображає баланс між економічним, екологічним та соціально-інституціональним вимірами сталого розвитку.

Рівновіддаленість вектора Isd від кожної з координат (Iec, Ie, Is) буде відповідати найбільшій гармонійності сталого розвитку. Наближення ж цього вектора до однієї з координат буде вказувати на пріоритетний розвиток за відповідним виміром і нехтування двома іншими.

У результаті моделювання для адміністративних одиниць України, виходячи із значення індексу сталого розвитку, було отримано результати, що надвисоким рівнем сталого розвитку ($1.00 > \text{Isd} > 0.6$) характеризується м. Київ ($\text{Isd} = 0.64$, $G = 0.88$), при цьому дуже низьким рівнем сталого розвитку ($0.47 > \text{Isd} > 0.00$) характеризується Київська область ($\text{Isd} = 0.47$, $G = 0.82$). Харківська область ($\text{Isd} = 0.58$, $G = 0.75$) входить до групи з дуже високим рівнем сталого розвитку ($0.60 > \text{Isd} > 0.55$) тощо.